

NÕUETELE VASTAVUS 2011

**NB! Trükises toodud ja viidatud õigusaktide ning nõuete puhul on lähtutud
2011. aasta märtsi seisust**

Nõuetele vastavuse nõuded võivad muutuda ja täieneda.

Samuti võivad Euroopa Liidu ja Eesti Vabariigi õigusaktide muutumisel muutuda ka
õigusakte puudutavad viited.

Kehtivad õigusaktid leiab Riigi Teatajast www.riigiteataja.ee.

**Koostajad ei vastuta õigusaktide muutumisest tingitud ja
trükise põhjal tehtud otsuste eest.**

Maaelu Arengu Euroopa
Põllumajandusfond:
Euroopa investeringud
maapiirkondadesse

Trükises toodud **head põllumajandus- ja keskkonnatingimused on sinises kirjas,**
kohustuslikud majandamisnõuded rohelises kirjas,
õigusaktidest tulenev info nõuete juures tavakirjas ning
nõuete selgitused ja lisainfo kaldkirjas.

Koostanud: Ökoloogiliste Tehnoloogiate Keskus

Toimetanud: A. Peepson, M. Mikk, M. Karjatse

Täname: M. Jõesalu, P. Kljutšivski, E. Liive, A. Raie, R. Rajasalu,
K. Rannik, J.-R. Raukas, A. Salumets, E. Sooba, M. Viil, M. Vodi, A. Vuks

Fotod: A. von Halen, J. Hansen, K. Kaisel, I. Lemetti, M. Mikk, A. Peepson, K. Rannik, A. Vetemaa,
U. Visse, Ü. Puusta, K. Nurm, K. Öisma, E. Smith/Fotolia

Kujundus ja trükk: AS Ecoprint

Esmatrükk 2009. Parandatud ja täiendatud trükk 2010, 2011.

Väljaandja: Ökoloogiliste Tehnoloogiate Keskus koostöös Põllumajandusministeeriumiga

ISSN 2228–0707

Sisukord

Nõuetele vastavus	2
Väetiste ja taimekaitsevahendite miinimumnõuded (VTK).....	4
Püsirohumaat säilitamine.....	5
Nõuetele vastavuse kontroll – üldpõhimõtted	6
Head põllumajandus- ja keskkonnatingimused (HPK) 2011	8
Mulla kaitse erosiooni eest.....	8
Mulla orgaanilise aine säilitamine.....	8
Mulla struktuuri säilitamine.....	9
Minimaalne hooldustööde tase põllumajandusmaal.....	9
Veekogude kaitse reostuse ja äravoolu eest ning veekasutuse reguleerimine.....	12
Kohustuslikud majandamisnõuded (KM) 2011	13
Loodusliku linnustiku kaitse ja kitsendused kaitsealal, hoiualal ja püsielupaigas (linnudirektiiv KM 1 ja loodusdirektiiv KM 5).....	13
Põhjavee kaitse ohtlikest ainetest lähtuva reostuse eest (põhjaveedirektiiv KM 2).....	16
Reoveesette kasutamine (reoveesettedirektiiv KM 3).....	17
Nitraadireostuse vältimine nitraaditundlikul alal (nitraadidirektiiv KM 4).....	18
Loomade identifitseerimine ja registreerimine (loomade identifitseerimise ja registreerimise direktiiv; määrused KM 6–8).....	21
Taimekaitsevahendite kasutamine (taimekaitsevahendite turule viimise direktiiv KM 9).....	25
Hormoonide kasutamine loomakasvatuses (hormonaalse või türostaatilise toimega ainete ja beetaagonistide kasutamise keelamise direktiiv KM 10).....	26
Toidu- ja söödaohutus (toidu- ja söödaohutuse määrused KM 11).....	27
TSE (transmissiivsed spongiformsed entsefalopaatid; transmissiivsete spongiformsete entsefalopaatiate vältimise, kontrolli ja likvideerimise määrus KM 12).....	31
Loomahaigustest teatamine (loomataudide alased direktiivid KM 13–15).....	32

Nõuetele vastavus

Nõuetele vastavuse (NV, ingl *cross compliance*, CC) süsteemi rakendamine on üks tähtsamaid Euroopa Liidu 2003. aasta ühise põllumajanduspoliitika reformi tulemusi, mis mõjutab põllumajandustootjate toetuste suurus. Nõuetele vastavuse praegused alused on kehtestatud EL Nõukogu määruse (EÜ) 73/2009 artiklites 4–6, lisades II ja III ning „EL ühise põllumajanduspoliitika rakendamise seaduse“ §-s 23–26.

Nõuetele vastavuse süsteemiga tagatakse põllumajandustoetuste maksmine täies mahus vaid neile põllumajandustootjatele, kes täidavad erinevatest seadustest tulenevaid nõudeid ning hoiavad põllumajandusmaad heades põllumajandus- ja keskkonningimustes.

Nõuetele vastavus koosneb **headest põllumajandus- ja keskkonningimustest** (HPK, sh püsirohumaa säilitamine) ja **kohustuslikest majandamisnõuetest** (KM).

Nõuetele vastavuse nõudeid peavad järgima taotlejad, kes taotleavad järgmisi toetusi:

- otsetoetused:
 - ühtne pindalatoetus (ÜPT),
 - piimasektori eritoetus.
- Eesti maaelu arengukava (MAK) 2007–2013 toetused:
 - ebasoodsamate piirkondade toetus (ESA),
 - põllumajanduslik keskkonnatoetus (PKT),
 - keskkonnasõbraliku majandamise toetus (KSM),
 - mahepõllumajandusliku tootmise toetus (MAH),
 - ohustatud tõugu looma pidamise toetus (OTL),
 - kohalikku sorti taimede kasvatamise toetus (Sangaste),
 - poolloodusliku koosluse hooldamise toetus (PLK);
 - Natura 2000 toetus põllumajandusmaale (NAT),
 - Natura 2000 toetus erametsamaale (NAM),
 - loomade karjatamise toetus (LKT).

Nõuded kehtivad põllumajandustootja põllumajandusliku tegevuse või põllumajandusliku majapidamise põllumajandusmaa suhtes, olenemata sellest, kas sellele maale toetusi taotletakse või mitte.

Nõuete rikkumisel vähendatakse taotleja kõikide eelnevalt loetletud toetuste summat.

Heade põllumajandus- ja keskkonningimuste (HPK) puhul on ELi õigusaktidega ette antud teemad (mulla erosioon, mulla orgaaniline aine, mulla struktuur, minimaalne hooldustööde tase ning veekaitse ja -majandus), millega seondult kehtestab iga riik ise konkreetsed kontrollitavad nõuded, pidades silmas oma riigi eripärasid, olukorda ja vajadusi. HPK nõuded ei tulene kõik otseselt kehtivatest õigusaktidest – need rakenduvad vaid toetuste taotlejatele. Nõuete täitmine ei tohiks olla lisategevus, kui järgitakse häid tavasid.

HPK nõuded on Eestis kehtinud otsetoetuste taotlejatele alates 2004. aastast ning osadele MAK 2007–2013 toetuste taotlejatele alates 2007. aastast. Vastavalt etteantud ajakavale ja teemadele on nõudeid 2009. ja 2010. aastal täiendatud. 2011. aastal uusi nõudeid ei lisandu ja seni kehtinud nõuetes sisulisi muudatusi ei ole. 2012. aastal lisandub üks veekaitse alane nõue.

HPK nõuded on kinnitatud põllumajandusministri 17. veebruari 2010. aasta määrusega nr 11 „Head põllumajandus- ja keskkonnatingimused, püsirohumaa pindala säilitamise kohustuse täitmise täpsem kord, püsirohumaa pindala säilitamise kohustuse üleandmise alused ja kord ning püsirohumaa säilitamiseks vajalike abinõude rakendamise täpsem kord“.

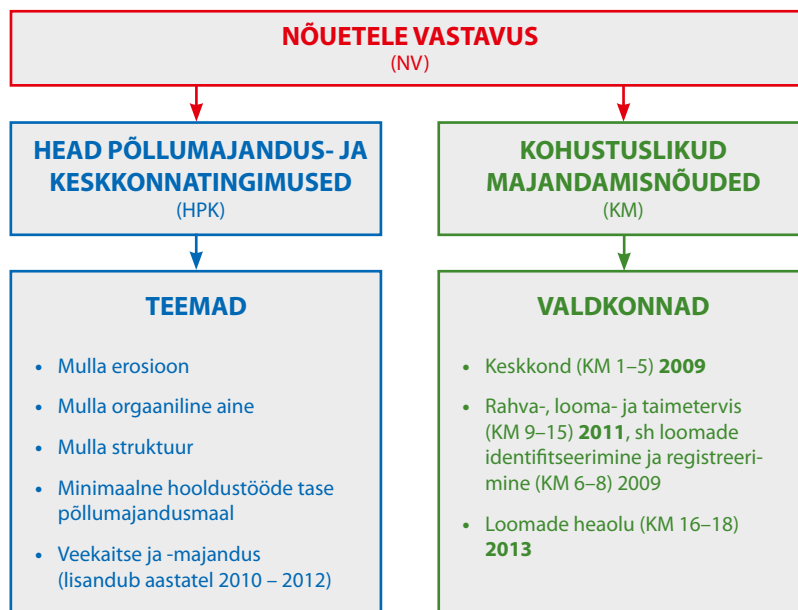
Kohustuslikud majandamisnõuded (KM) põhinevad ELi direktiividel ja määrustel ning jagunevad kolme valdkonda:

- keskkond (rakendus 2009);
- rahva-, looma- ja taimetervis (rakendus 2011), sh loomade registreerimine ja identifitseerimine (rakendus 2009);
- loomade heaolu (rakendus 2013).

Direktiivi nõuded rakendab iga liikmesriik oma õigusaktidega. Eestis näiteks on keskkonnannõuded sätestatud looduskaitseaduses ja veeseaduses ning nende alamaktides. Neid nõudeid on tavapärase järelevalve käigus kontrollitud ka varem, kuid nüüd toimub see lisaks ka nõuetele vastavuse süsteemi raames.

Selliseid nõudeid, mida kehtivates õigusaktides pole, kohustuslike majandamisnõuete rakendamisega ei kaasne.

2011. aastal jätkub **heade põllumajandus- ja keskkonnatingimuste** ning kohustuslikest majandamisnõuetest **keskkonna- ning loomade identifitseerimise ja registreerimise nõuete** kontrollimine. **2011.** aastast lisandusid kohustuslike majandamisnõuete osas **rahva-, looma- ja taimetervise** nõuded ning **2013.** aastal lisanduvad **loomade heaolu nõuded**.

Nõuetele vastavuse ülesehitus ja rakendumine Eestis.

Põllumajandusliku keskkonnatoetuse (PKT) taotlejad peavad 2009. aastast kogu majandusüksuses lisaks nõuetele vastavuse nõuetele täitma väetiste ja taimekaitsevahendite kasutamise miinimumnõudeid (VTK).

Väetiste ja taimekaitsevahendite miinimumnõuded

VTKd on oma olemuselt täiendavad nõuetele vastavuse nõuded, mida peavad nõukogu määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 51 kohaselt kogu majandusüksuses täitma kõik PKT taotlejad. Seega kohaldatakse nõudeid:

- keskkonnasõbraliku majandamise;
- mahepõllumajandusliku tootmise;
- poolloodusliku koosluse hooldamise;
- kohalikku sorti taimede kasvatamise;
- ohustatud tõugu looma pidamise toetuse puhul.

Kui PKT taotleja taotleb lisaks teisi Eesti maaelu arengukava 2. telje toetusi, vähendatakse VTK nõuete rikkumisel ka neid toetusi. VTKd on kehtestatud põllumajandusministri 8. märtsi 2010. aasta määrusega nr 19 „Poolloodusliku koosluse hooldamise toetuse saamise nõuded, toetuse taotlemise ja taotluse menetlemise täpsem kord aastateks 2007–2013“ lisa 1 ning on leitavad Põllumajandusministeeriumi kodulehelt www.agri.ee/nouetele-vastavus ja PRIA kodulehelt www.pria.ee/et/toetused/valdkond/teadmiseks/nouetele_vastavus/.

Püsirohuma sailitamine

Püsirohuma on maa, mida kasutatakse rohu või muude rohttaimede looduslikuks kasvatamiseks (isekülvil teel) või harimiseks (külvamise teel), ning mis ei ole põllumajandusettevõtte külvikorraga hõlmatud viie aasta jooksul või kauem. Ühe kultuuriga külvatud rohumaad (nt puhast liblikõielist – ristik või lutsern) ei loeta püsirohumaaks, kuna see peab sisaldama vähemalt kahte kultuuri.

Püsirohuma sailitamise kohustus tuleneb nõukogu määrusest (EÜ) nr 73/2009 ja on kehtestatud põllumajandusministri 2010. aasta 17. veebruari määrusega nr 11 „Head põllumajandus- ja keskkonnatingimused, püsirohuma sailitamise kohustuse täitmise täpsem kord, püsirohuma sailitamise kohustuse ülevõtmise alused ja kord ning püsirohuma sailitamiseks vajalike abinõude rakendamise täpsem kord“.

Püsirohuma sailitamise kohustuse eesmärk on vältida rohuma suuremahulist muutmist põllumaaks. Püsirohuma sailitamise kohustuse täitmist jälgitakse riigi tasandil. Kogu Eesti kohta ei tohi taotluslune püsirohuma sailitamine ja kogu põllumajandusmaa sailitamine suhtarv väheneda enam kui 10%.

Püsirohuma uuendamine on lubatud heintaimede seguga ilma vahekultuurita. Uuendamine tähendab nii pealtparandust (rohukamarat ümber ei künta) kui ka uskülvil (vana rohukamar küntakse sisse ja samale põllule külvatakse uuesti heintaimed).

Kui sailitamisele kuuluva püsirohuma asemele külvatakse vahekultuur või rajatakse mustkesa, katkestab see püsirohuma olemasolu. Vahekultuuriks loetakse kõik teravilja-, kaunvilja-, köögivilja-, õli-, kiu- ja rühvelkultuurid või ühest kultuurist koosnevad heintaimed.

Püsirohuma sailitamise kohustuse täitmist jälgib PRIA, selgitades pindalatoetuste menetlemisel iga aasta lõpus välja, missugune on kogu Eesti taotlustel esitatud püsirohuma sailitamine kogu põllumajandusmaasse.

- Kui selgub, et Eesti on sailitanud (või suurendanud) 2005. aastal pindalatoetuste taotlustel esitatud püsirohuma saite kogu põllumajandusmaasse, siis on püsirohuma sailitamise nõue Eesti jaoks täidetud.
- Kui selgub, et kogu Eesti taotlustel esitatud püsirohuma saite kogu põllumajandusmaasse on konkreetset aastal võrreldes 2005. aastaga vähenenud üle 5%, teavitab PRIA sellest taotlejaid aasta lõpuks. Taotlejatel, kes siiski soovivad oma püsirohuma saite vähendada, tuleb sel juhul esitada taotlus püsirohuma saite vähendamiseks või kasutusotstarbe muutmiseks.
- Kui selgub, et kogu Eesti taotlustel esitatud püsirohuma saite kogu põllumajandusmaasse on võrreldes 2005. aastaga vähenenud üle 10%, tuleb põllumajandusloojal püsirohuma PRIA poolt määratud ulatuses uuesti rajada. Tagasirajamise aluseks võetakse kuni 24 kuud tagasi põllumajandusloojal olnud püsirohuma saite.

Taotlejad puudutavad detailsed nõuded on toodud ülalmainitud määruses.

Nõuetele vastavuse kontroll – üldpõhimõtted

Nõuetele vastavuse süsteemi raames kontrollitakse kohapeal vähemalt 1% otsetoetuste ja 1% MAK 2007–2013 perioodi taotlejaid. Kontrollide viivad läbi **PRIA** (head põllumajandus- ja keskkonnatingimused, osad KM loomade identifitseerimise ja registreerimise nõuded), **Keskkonnainspeksioon** (KKI; KM keskkonnannõuded, osad VTK nõuded, HPK nõue 14), **Veterinaar- ja Toiduamet** (VTA; KM loomade identifitseerimine ja registreerimine, rahva- ja loomatervis, alates 2013. a loomade heaolu) ja **Põllumajandusamet** (PMA; taimetervis, osad VTK nõuded).

Järelevalveasutused jätkavad oma tavapäraseid kontrole ka nõuetele vastavuse süsteemist eraldi. Kui nõuetele vastavuse rikkumine on tuvastatud muude kontrollimiste (väljaspool nõuetele vastavuse süsteemi kontrollivalimit) käigus, lähevad ka need rikkumised toetuste määramisel ja maksimisel arvesse.

Kõiki nõuete rikkumisi hindavad kontrolliasutused ühtse meetodika järgi hindamismaatriksitega. Hindamisel lähtutakse kolmest kriteeriumist:

- **tõsidus,**
- **ulatus,**
- **püsivus.**

Nõuetele mittevastavuse *tõsidus* sõltub eelkõige nõuetele mittevastavuse tagajärgede olulisusest, võttes arvesse asjaomase nõude või standardi eesmärke.

Nõuetele mittevastavuse *ulatuse* määramisel võetakse arvesse eelkõige seda, kas nõuetele mittevastavusel on kaugemale ulatuv mõju või piirub see põllumajandusettevõtte endaga.

Nõuetele mittevastavuse *püsivuse* sõltub eelkõige selle mõju ajalisest ulatusest või nende mõjude mõistlike vahenditega lõpetamise võimalusest.

Samuti võetakse arvesse rikkumise korduvust.

Nende kriteeriumite alusel koostatakse iga nõude hindamiseks maatriks, mille järgi antakse rikkumisele kriteeriumite kaupa hinne 4-punkti skaalal, kusjuures madalaim hinne on 1 ja kõrgeim on 4:

- hinne 1 puhul on tegemist väga väikese rikkumisega,
- hinne 2 puhul on tegemist väikese tähtsusega rikkumisega,
- hinne 3 puhul on nõude rikkumisel oluline tähtsus,
- hinne 4 puhul on nõude rikkumisel väga suur tähtsus.

Rikkumise koondhinne saamiseks liidetakse tõsiduse, ulatuse ja püsivuse punktid kokku. Koondhinne alusel leitakse iga konkreetse nõude rikkumise sanktsioon ehk toetuste vähendamise protsent. Koondhindele vastav vähendamine on järgmine:

- **koondhinne 3–5 = 1%,**
- **koondhinne 6–10 = 3%,**
- **koondhinne 11–12 = 5%.**

Sellist hindamissüsteemi kasutatakse võrdse kohtlemise tagamiseks, sest on selge, et ühekordne väikese ulatusega rikkumine ei ole võrreldav näiteks püsivast raskest rikkumisest tingitud põhjavee reostamisega.

Valdkonna (HPK, keskkond, rahva-, looma- ja taimetervis, loomade heaolu) siseselt lähevad arvesse selle nõude rikkumisega seonduvad punktid, mille koondhinne on kõige kõrgem. Kui rikkumised on tuvastatud erinevates valdkondades, siis vähendusprotsendid liidetakse, maksimaalseks **vähendamiseks esmasel rikkumisel on 5% (v.a tahtliku rikkumise korral)**.

Rikkumise **korduvuse** puhul on vähendamine **3%–15%**. Korduvust arvestatakse ainult nende toetuste korral, mida taotleti mõlemal rikkumise tuvastamise aastal. Toetussumma arvutamisel võetakse korduvuse korral arvesse ka 2007.–2008. aasta nõuete rikkumisi, mis kehtisid enne nõuetele vastavuse rakendumist.

Kui vähendusprotsent on jõudnud 15%-ni, teavitab PRIA põllumajandustootjat, et **sama rikkumise veelkordisel tuvastamisel** käsitletakse rikkumist tahtlikuna ning vähendusprotsent on **15%–100%**.

Äärmusliku rikkumise või korduvate tahtlike rikkumiste puhul võidakse toetustaotlus täismahus rahuldamata jätta ka järgmisel kalendriaastal.

Inspektoril on olukorda arvestades ja raskendavatest või pehmendavatest asjaoludest lähtuvalt õigus rikkumist hinnata maatriksist erinevalt.

Ebaoluliste ja lihtsasti eemaldatavate rikkumiste korral on õigus jätta rikkumine arvestamata, samuti võidakse määrata taotlejale tähtaeg puuduse kõrvaldamiseks ja teha tähtaja möödumisel järelkontroll. Kui sellisel juhul on järelkontrolli ajaks puudus kõrvaldatud, ei loeta nõuet rikutuks ning toetuste vähendamist ei toimu.

Kui nõudeid ei ole taotlejast mitteleenevatel põhjustel võimalik täita (nt vihmase suve tõttu on raskendatud niitmine), tuleb sellest kindlasti PRIAt teavitada.

Head põllumajandus- ja keskkonnatingimused (HPK) 2011

Alljärgnevalt on toodud teemade kaupa HPK nõuded ja lühikesed selgitused ning viited lisainfo leidmiseks.

Mulla kaitse erosiooni eest

- **HPK NÕUE 1:** Haanja, Otepää, Valgjärve, Vastseliina ja Misso vallas asuvast põllumajandusmaast, mida taotlejal on õigus kasutada, peab vähemalt 30% olema talvise taimkatte all. Talviseks taimkatteks loetakse 1. novembrist kuni 31. märtsini põllumajandusmaal olevad põllumajanduskultuurid ja kõrretüü.
- **HPK NÕUE 2:** Üle 10% kaldega aladel tuleb erosiooni takistamiseks põllumajandusmaa harimisel kasutada sobivaid agrotehnilisi võtteid. Sobivateks agrotehnilisteks võtteks on mulla harimine risti kallakuga, püsirohumaat rajamine, heintaimede kasvatamine, orgaaniliste väetiste kasutamine kooskõlas veeseaduse §-ga 26¹, minimeeritud mullaharimine, kaitseribade rajamine kün-gaste nõlvadele või veekogude kallastele või muu mullaerosiooni takistav tegevus.

Üle 10% kaldega alade määramiseks kasutab PRIA Maa-ameti poolt koostatud üle 10% kaldega alade kaarti. Infot, kas teie kasutataval maal on üle 10% kaldega alasid, leiab PRIA põllumassiivide veebikaardilt https://kls.eesti.ee/pria_avalik_kaart.

Mulla orgaanilise aine säilitamine

- **HPK NÕUE 3:** Põllumajandusmaal kulu, heina ja põhku põletada ei ole lubatud.

Kui taotleja ise pole kulu, heina või põhku põletanud, vaid seda on teinud keegi teine, tuleb sellest kindlasti PRIAt teavitada ja teha avaldus politseisse.

- **HPK NÕUE 4:** Taotleja koostab või vajadusel uuendab hiljemalt taotluse esitamise aasta 15. juuniks põllumajandusmaa kohta viljavaheldus- või külvikorrplaani, mis peab olema kohapeal kontrollimiseks kättesaadav 5 aastat pärast selle koostamist. Plaanis peavad sisalduma vähemalt viljavahelduse või külvikorra näidisplaani andmed.

HPK NÕUE 4 erisus: Viljavaheldus- või külvikorrplaani ei pea koostama püsirohumaat, puuvilja- ja marjakultuuride ning ravim- ja maitsetaimede kasvatamiseks kasutatava põllumajandusmaa kohta ning väiksema kui 0,3 ha suuruse põllu kohta, millel kasvatatakse ühte teravilja-, kaunvilja-, köögivilja-, õli-, kiu- või rühvelkultuuri.

Plaan koostatakse ettevõtte kogu põllumajandusmaa kohta. Plaan võib olla ka elektrooniline ja muus vormis. Oluline on, et näidisplaanis olevad andmed oleksid kajastatud.

Näidisplaani leiab PRIA kodulehelt http://www.pria.ee/et/toetused/valdkond/teadmiseks/nouetele_vastavus.

Mulla struktuuri säilitamine

- **HPK NÕUE 5: Põllumajandusmaal tehtavate tööde tegemisel lähtutakse mulla harimiskindlusest. Põldu võib harida ajal, millal kasutatav tehnika ei jäta põllule harimissügavusest sügavamaid jälgi. Põllumajandusmaal ei tohi esineda sügavamaid roopaid kui 30 cm.**

Kui taotleja ise pole roopaid tekitanud, vaid seda on tema maadel teinud keegi teine (nt metsa- või elektritööde käigus), tuleb sellest kindlasti PRIAt teavitada.

Minimaalne hooldustööde tase põllumajandusmaal

- **HPK NÕUE 6: Taotleja kannab andmed põllumajandusmaal tehtud tegevuste kohta veeseaduse § 26¹ lõike 7 alusel peetavasse põlluraamatusse.**

Vastavalt veeseadusele on põllumajandusega tegelev isik kohustatud pidama põlluraamatut, kuhu ta kannab muu hulgas andmed põllumajandusmaa pindala, mulla omaduste, saagi, kasutatavate väetiste ja taimekaitsevahendite liikide ja koguste ning kasutamisaaja kohta.

Detailsed nõuded põlluraamatu pidamise kohta leiab põllumajandusministri 9. aprilli 2003. aasta määrusest nr 36 „Põlluraamatu vorm ja põlluraamatu pidamise kord“.

- **HPK NÕUE 7: Enne taotluse esitamise aastat rajatud rohumaad on vähemalt üks kord enne 31. juulit niidetud või on seal karjatatud loomi. 31. juuliks on niide koristatud või hekseldatud. Karjamaana kasutatava rohumaad hooldamine tagatakse asjakohase loomkoormusega karjatades, kuid ebapiisava tulemuse korral niidetakse rohumaad üle. Nimetatud toimingute tegemist peab kogu taotlusel märgitud maa-alal olema võimalik visuaalselt tuvastada.**

Kohapeal kontrollitakse, kas rohumaad on niidetud või karjatatud ja kas niidetud hein on põllult ära veetud, hekseldatud, pressitud rullidesse või pandud kuhjadesse.

Karjamaana kasutatava rohumaad puhul on oluline karjatamisega saavutada rohumaad hooldatus ja kui karjatamise kaudu seda ei saavutata, tuleb rohumaad üle niita.

HPK NÕUE 7 erisus 1: Nõudeid ei kohaldata heinaseemne ja heintaimede energiakultuurina kasvatamise korral ning kuni kaheaastase haljasväetisena kasutatava rohumaa puhul sissekünni aastal.

HPK NÕUE 7 erisus 2: MAK 2007–2013 raames keskkonnanõueraliku majandamise toetuse saamiseks peab nõuete kohase avalikult kasutatava teega piirneva ettevõtte toetusõigusliku maa ääres oleval põllumajandustoetuste ja põllumassiivide registrisse kantud kuni 5 meetri laiuse mitmeaastase kõrreliste heintaimede ja teiste rohtsete õistaimede segust koosneva mitmeliigilise taimestikuga rohumaa ribal, mille kohta taotletakse ka keskkonnanõueraliku majandamise toetust, nõue 7 olema täidetud 20. augustiks.

Kui kirjeldatud rohumaa ribale taotletakse keskkonnanõueraliku majandamise (KSM) toetust, siis ka teiste samale maale (rohumaa ribale) taotletud toetuste puhul kehtib antud maale ühtne niitmise tähtaeg 20. august.

HPK NÕUE 7 erisus 3: MAK 2007–2013 raames poolloodusliku koosluse hooldamise toetuse taotlemise korral on rohumaal, mille kohta toetust taotletakse, niitmise ja niite koristamise või loomade karjatamise tähtpäev 1. oktoober või kaitse-eeskirjas, kaitsekorralduskavas või liigi kaitse ja ohjamise tegevuskavas sätestatud tähtpäev. Karjamaana kasutataval rohumaal karjatatakse loomi järgmise loomkoormusega:

- 1) puisniidul niitmise järgse karjatamise korral kuni 0,5 loomühikut hektari kohta (lü/ha);
- 2) lamminiidul, loopealsel, sooniidul ja kadastikul karjatamise korral 0,2–1,0 lü/ha;
- 3) aruniidul karjatamise korral 0,2–1,2 lü/ha;
- 4) rannaniidul karjatamise korral 0,4–1,3 lü/ha;
- 5) puiskarjamaal karjatamise korral 0,3–1,0 lü/ha;
- 6) nõmmel karjatamise korral 0,2–0,8 lü/ha.

Loomühikulist arvestust peetakse järgmiselt:

1) üle 24 kuu vanune veis, sh ammlehm	1 lü;
2) 6–24 kuu vanune veis	0,6 lü;
3) kuni 6 kuu vanune veis	0,2 lü;
4) üle 6 kuu vanune hobune või mära koos varsaga	1 lü;
5) üle 12 kuu vanune kits või lammas,
kits või utt kuni 6 kuu vanuste talledega	0,15 lü;
6) 6–12 kuu vanune kits või lammas	0,05 lü.

HPK NÕUE 7 erisus 4: Juhul kui sätestatud nõude täitmise korral niidet 31. juuliks ei koristata, on hekseldamine lubatud alates 1. juulist.

Kui niidet ei plaanita koristada, siis võib selle hekseldada, kuid mitte enne 1. juulit. Vt ka nõue 9.

- **HPK NÕUE 8: “Looduskaitseaduse” §-de 10 ja 11 alusel kaitse alla võetud loodusobjektile ja looduslikul rohumaal peab niitmise ja/või karjatamise nõue olema täidetud 20. augustiks.**

Looduslikuks rohumaks (PRIAs registreeritud loodusliku rohumaa – LR) loetakse loodusliku taimestikuga ala nagu aruniit, rannaniit, looniit, lamminiit, sooniit, puiskarjamaa, kus on pikaajaliselt (vähemalt üle 10 aasta) olnud püsiv rohukamar.

- **HPK NÕUE 9: “Looduskaitseaduse” §-de 10 ja 11 alusel kaitse alla võetud loodusobjektile asuval rohumaal on juhul, kui niidet ei koristata, hekseldamine lubatud alates 20. juulist.**

Kaitse alla võetud loodusobjektile asuval rohumaal on juhul, kui niidet ei koristata, hekseldamine lubatud alates 20. juulist. Hekseldamise hilisem kuupäev neil aladel on kehtestatud looduskaitsetel eesmärkidel.

- **HPK NÕUE 10:** Põllumajandusmaal kasvatatakse põllumajanduskultuuri, mis on külvatud, maha pandud või istutatud 15. juuniks, kasutades kohalikele normidele vastavaid agrotehnilisi võtteid ja vältides seejuures umbrohu levikut, või hoitakse põllumajandusmaad alates 15. juunist mustkesas. Puuvilja- ja marjakultuuride aia võraalused ja reavahed on hooldatud ning vähemalt üks kord aastas enne 31. juulit niidetud või on seal karjatatud loomi.

Kohalikele normidele vastavad agrotehnilised võtted tähendavad eelkõige normaalset külvinormi vastavalt põllukultuurile, mis loob aluse, et põld ei umbrohtuks. Põllukultuuri kasvatamise korral loetakse põld umbrohtunuks, kui umbrohtumuse määr ületab 30%.

Mustkesa peab pidama mehaaniliste võtetega, st ei aktsepteerita keemilist umbrohtütörjet. Umbrohtude kõrgus mustkesal võib erandkorras olla kuni 20 cm (seoses vihmase suvega).

- **HPK NÕUE 11:** Põllumajandusmaal rakendatakse „Maaelu ja põllumajandusturu korraldamise seaduse“ 6. peatükis sätestatud tuulekaera tõrjeabinõusid. Kui põllumajandusmaal esineb tuulekaera, esitab taotleja Põllumajandusametile viivitamata, kuid hiljemalt 31. juuliks, põllumajandusministri 27. detsembri 2004. a määruse nr 196 „Tuulekaera tõrjeabinõud“ lisas 1 toodud vormi kohase teatise tuulekaera esinemise kohta.

Tuulekaera leviku korral taotleja kasutuses oleval põllumajandusmaal peab olema edastatud PMA-le vastavasisuline teatis. Teavitada tuleb kõikidest põldudest, kus tuulekaer on levinud. Lisaks tuleb arvestada paljude muude nõuetega (toodud „Maaelu ja põllumajandusturu korraldamise seaduse“ 6. peatükis, sh tuulekaera tõrjekava koostamine). Tuulekaera teatise vormi ja täiendava info leiab PMA kodulehelt

<http://www.pma.agri.ee/index.php?id=104&sub=331&sub2=336> või PMA maakondlikust keskusest.

- **HPK NÕUE 12: Põllumajandusmaal asuvat "Looduskaitseaduse" § 4 lõikes 1 sätestatud kaitstavat looduse üksikobjekti ja „Muinsuskaitseaduse“ § 3 lõikes 2 sätestatud kinnismälestist ei tohi rikkuda ega hävitada.**

Looduse üksikobjektid ja kinnismälestised on kaardistatud ning leitavad Maa-ameti kaardirakendusest <http://xgis.maaamet.ee/xGIS/XGis>. Nende objektide kaardikihid on lisatud ka PRIA põllumassiivide veebikaardile https://kls.eesti.ee/pria_avalik_k kaart/, kust saab vajadusel kontrollida oma põllumassiividel asuvaid objekte. Maastikuelemendid, mis asuvad põllumajandusmaal ja on seotud heade põllumajandus- ja keskkonnaningimustega, loetakse põllumajandusliku maatüki kogupindala hulka.

Kui taotlejast sõltumatutel asjaoludel on toimunud maastikuelemendi rikkumine või hävitamine, siis tuleb sellest kohe PRIAt teavitada.

- **HPK NÕUE 13: Põllumajandusmaa, mille kohta toetust ei taotleta, on hooldatud, kasutades selliseid agrotehnilisi võtteid, mis välistavad ebasoovitava taimestiku ulatusliku leviku ning võimaldavad seda maad kasutusele võtta põllumajandusliku tegevusega tegelemiseks ilma lisakuludeta järgmisel kasvuperioodil ning nimetatud maal täidetakse ka nõudeid 6, 11 ja 12.**

Nõue kehtib põllumajandusmaa kohta, millele toetust ei taotleta, kuid mis tuleb samuti taotlusele kirja panna. Ebasoovitavate taimede (nt takjas, ohakas, puju, putked, puittaimed) ulatuslik levik võib soodustada maa põllumajanduslikust kasutusest väljalangemist. Kui maa, millele toetust ei taotleta, on rohumaa, siis tuleb seda niita, karjatada või hekseldada, kuid ei nõuta, et seda peab tegema igal aastal. Oluline on, et oleks välistatud ebasoovitavate taimede ulatuslik levik.

Veekogude kaitse reostuse ja äravoolu eest ning veekasutuse reguleerimine

- **HPK NÕUE 14: Taotlejal, kes kasutab põllumajandusmaa niisutamiseks põhjavett rohkem kui 5 m³ või pinnavett rohkem kui 30 m³ ööpäevas, peab olema „Veeseaduse“ §-s 8 sätestatud vee erikasutusluba.**

Vee erikasutusloaga seonduv on kehtestatud keskkonnaministri 26. märtsi 2002. a määrusega nr 18 „Vee erikasutusloa ja ajutise vee erikasutusloa andmise, muutmise ja kehtetuks tunnistamise kord, loa taotlemiseks vajalike materjalide loetelu ja loa vormid“.

Vee erikasutuslube väljastab Keskkonnaamet (vt lähemalt <http://www.keskkonnaamet.ee/index.php?id=10716>) ja nõude täitmist kontrollib Keskkonnainspeksioon.

Kohustuslikud majandamisnõuded (KM) 2011

Alljärgnevalt on toodud kohustuslikud majandamisnõuded, mis kehtivad 2011. aastal. Keskkonna ning loomade identifitseerimise ja registreerimise valdkonna nõudeid hakati nõuetele vastavuse raames kontrollima 2009. aastal. 2011. aastal lisandusid rahva-, looma- ja taimetervise nõuded. Neid nõudeid, mida hakatakse kontrollima alates 2013. aastast, antud trükises ei käsitleta.

Nõuded põhinevad EL direktiividel ja määrustel (linnudirektiiv KM 1 ja loodusdirektiiv KM 5; põhjaveedirektiiv, KM 2; reoveesettedirektiiv, KM 3; nitraadidirektiiv, KM 4; loomade identifitseerimise ja registreerimise direktiiv ning määrused, KM 6–8; taimekaitsevahendite turule viimise direktiiv, KM 9; hormoonide kasutamise keelamise direktiiv, KM 10; toidu- ja söödaohutuse määrused, KM 11; TSE vältimise, kontrolli ja likvideerimise määrus, KM 12; loomataudide alased direktiivid; KM 13–15) ja on sätestatud olemasolevates õigusaktides.

Kohustuslike majandamisnõuete puhul on iga nõude juures toodud lisainformatsiooni saamiseks viide õigusaktile, kust nõue pärineb. Kehtivad õigusaktid on kättesaadavad Riigi Teatajas, www.riigiteataja.ee ja Euroopa Liidu Teatajas <http://eur-lex.europa.eu/et/index.htm>.

Loodusliku linnustiku kaitse ja kitsendused kaitsealal, hoiualal ja püsielupaigas (linnudirektiiv KM 1 ja loodusdirektiiv KM 5)

Järgnevad kuus nõuet on rakendatud linnu- ja loodusdirektiivide alusel ning sätestatud looduskaitsealades ja selle alamaktides.

Nende nõuete puhul on oluline teada, kas teie valduses olev maa asub kaitsealal, hoiualal või püsielupaigas või missugused on muud looduskaitsealised piirangud. Samuti on oluline teada, missuguses vööndis maa asub, sest erinevates vööndites on nõuded erinevad. Selle kohta leiab infot Maa-ameti kaardirakenduse abil <http://xgis.maaamet.ee/xGIS/XGIS> või Keskkonnaametist. Kaitseala puhul peab tutvuma ka konkreetse kaitseala kaitse-eeskirjaga (kehtestatakse Vabariigi Valitsuse määrusega), püsielupaiga puhul püsielupaiga kaitse-eeskirjaga (kehtestatakse keskkonnaministri määrusega). Kui kaitse-eeskiri puudub, siis tuleb lähtuda looduskaitsealade nõuetest.

Kaitseala on inimtegevusest puutumatuna hoitav või erinõuete kohaselt kasutatav ala, kus säilitatakse, kaitstakse, taastatakse, uuritakse või tutvustatakse loodust. Kaitsealad on:

- rahvuspargid;
- looduskaitsealad;
- maastikukaitsealad.

Hoiuala on elupaikade ja kasvukohtade kaitseks määratud ala, mille säilimise tagamiseks hinnatakse kavandatavate tegevuste mõju ja keelatakse ala soodsat seisundit kahjustavad tegevused.

Püsielupaik on väljaspool kaitseala või selle piiranguvööndis asuv piiritletud ja erinõuete kohaselt kasutatav:

- kaitsealuse looma sigimisala või muu perioodilise koondumise paik;
- kaitsealuse taime või seene looduslik kasvukoht;
- lõhe või jõesilmu kudemispaik;
- pruunkaru talvitumispaik;
- jõevähi looduslik elupaik;
- mägra rohkem kui kümne suudmega urulinnak.

- **KM 1 ja 5 NÕUE 1:** Kui põllumajandustootja valduses olev maa asub kaitsealal, hoiualal või püsielupaigas, siis peab tal olema kaitstava loodusobjekti valitseja nõusolek alljärgnevate tegevuste jaoks loa taotlemisel:
 - 1) väikeehitise, sh lautri või paadisilla ehitamiseks;
 - 2) ehitusloale, projekteerimistingimustele;
 - 3) uue veekogu, mille veepeegli pindala on suurem kui 5 m², rajamiseks, kui selleks ei ole vaja anda vee-erikasutusluba või ehitusluba või nõusolekut väikeehitise ehitamiseks.

(Looduskaitseeadus § 14 lg 1)

Enne projekteerimistingimuste ja ehitusloa väljaandmist on kohalikul omavalitsusel kohustus need eelnevalt kaitseala valitsejaga kooskõlastada. Seega tuleb kaitsealal, hoiualal või püsielupaigas projekteerimistingimuste või ehitusloa saamisel jälgida, et see oleks kooskõlastatud kaitseala valitsejaga.

- **KM 1 ja 5 NÕUE 2:** Kui põllumajandustootja valduses olev maa asub kaitseala või püsielupaiga sihtkaitsevööndis, siis on tal (juhul kui kaitse-eeskiri ei sätesta teisiti) keelatud:
 - 1) majandustegevus (väetamine, taimekaitsevahendite kasutamine, rohumaade uuendamine poollooduslikel kooslustel, metsa istutamine, maaparandussüsteemi rajamine);
 - 2) loodusvarade (maavara, maavaravaru, loodusliku kivimi, setendi, vedeliku ja gaasi, mis ei ole maavaravaruna arvele võetud, kaitsealuste liikide isendite) kasutamine, pinnase teisaldamine ning vee ja jää võtmine pinnaveekogust rohkem kui 30 m³/ööpäevas.

(Looduskaitseeadus § 30 lg 2 ja 4; kaitsealade kaitse-eeskirjad Vabariigi Valitsuse määrustes; püsielupaiga kaitse-eeskirjad keskkonnaministri määrustes)

Alati tuleb jälgida konkreetse kaitseala kaitse-eeskirja nõudeid, sest vastavalt konkreetse ala kaitse-eeskirjale võivad ülaltoodud tegevused, nt majandustegevus, olla lubatud. Kui kaitse-eeskiri puudub, siis tuleb lähtuda looduskaitseeaduse nõuetest.

- **KM 1 ja 5 NÕUE 3:** Kui põllumajandustootja valduses olev maa asub kaitseala või püsielupaiga piiranguvööndis, siis on tal (juhul kui kaitse-eeskiri ei sätesta teisiti) keelatud:
 - 1) uute maaparandussüsteemide rajamine;
 - 2) veekogu veetaseme ja kaldajoone muutmine;
 - 3) puhtpuistute kujundamine, energiapuistu rajamine;
 - 4) biotsiidi, taimekaitsevahendi ja väetise kasutamine.

(Looduskaitseeadus § 31 lg 2; kaitsealade kaitse-eeskirjad Vabariigi Valitsuse määrustes; püsielupaiga kaitse-eeskirjad keskkonnaministri määrustes)

Sarnaselt eelmise nõudega tuleb jälgida konkreetse kaitseala kaitse-eeskirja nõudeid.

Biotsiid – toimeaine või üht või mitut toimeainet sisaldav valmistis, mis on ette nähtud kahjulike organismide hävitamiseks või nende arvukuse kontrolli all hoidmiseks, kahjulike organismide tõrjeks või nende kahjustava toime ärahoidmiseks.

Eestis toimub biotsiidide registreerimine ja lubade väljastamine vastavalt Biotsiidiseadusele.

Puhtpuistu – puistu, milles on üks puuliik.

Kõlvik – ühetaolise majandusliku sihtotstarbe ja/või loodusliku seisundiga katastriüksuse osa, mida ei piiritleta piirimärkidega.

- **KM 1 ja 5 NÕUE 4:** Kui põllumajandustootja valduses olev maa asub hoiualal, siis peab tal olema hoiuala valitseja nõusolek:
 - 1) tee rajamiseks;
 - 2) loodusliku kivimi või pinnase teisaldamiseks;
 - 3) maaparandussüsteemi rajamiseks ja rekonstrueerimiseks;
 - 4) veekogu veetaseme ja kaldajoone muutmiseks;
 - 5) biotsiidi ja taimekaitsevahendi kasutamiseks;
 - 6) loodusliku ja poolloodusliku rohumaa ja poldri kultiveerimiseks või väetamiseks;
 - 7) puisniiduilmelisel alal puude raiumiseks.

(Looduskaitseeadus § 33 lg 1)

- **KM 1 ja 5 NÕUE 5:** Kui põllumajandustootja valduses olev maa asub kaitsealal või püsielupaigas, peab ta arvestama kaitse-eeskirjas toodud ajalise liikumiskiiranguga või ajalise piiranguga niitmisele.

(Looduskaitseeadus § 30 lg 2; kaitsealade kaitse-eeskirjad Vabariigi Valitsuse määrustes; püsielupaiga kaitse-eeskirjad keskkonnaministri määrustes)

- **KM 1 ja 5 NÕUE 6:** Kui põllumajandustootja valduses olev maa asub kaitsealal, hoiualal või püsielupaigas, siis peab tal olema kaitstava loodusobjekti valitseja nõusolek selle maa katastriüksuse kõlvikute piiride ja/või sihtotstarbe muutmiseks loa taotlemisel.

(Looduskaitseeadus § 14 lg 1 p 1)

Põhjavee kaitse ohtlikest ainetest lähtuva reostuse eest (põhjaveedirektiiv KM 2)

Järgnevad kaks nõuet on rakendatud põhjaveedirektiivi (KM 2) alusel ja sätestatud veeseaduses ning selle alamaktides.

- **KM 2 NÕUE 1: Veeseaduse § 26⁵ lõike 7 alusel kehtestatud nimistusse 1 kuuluvate ohtlike ainete ja prioriteetsete ainete ja prioriteetsete ohtlike ainete juhtimine pinnavette ning nimetatud ainete ja muude saasteainete juhtimine otse põhjavette on keelatud, välja arvatud erandjuhtudel vee erikasutusloa alusel. Nimistusse 2 kuuluvate ohtlike ainete ja prioriteetsete ainete juhtimine pinnavette ja põhjavette on lubatud vee erikasutusloa alusel vastavalt Veeseaduse § 26¹¹.**

(Veeseadus § 26⁵ lg 6 – 9, 11)

Ohtlike ainete ja ainerühmade nimistud 1 ja 2 on kinnitatud keskkonnaministri 21. juuli 2010. aasta määrusega nr 32 „Veekeskkonnale ohtlike ainete ja ainerühmade nimistud 1 ja 2 ning prioriteetsete ainete, prioriteetsete ohtlike ainete ja nende ainete rühmade nimekirjad“.

Antud nõue ei keela ohtlike ainete omamist ja kasutamist, kuid tuleb jälgida, et need ei satuks loodusesse.

Ohtlike ainete ja ainerühmade nimistusse 1 kuuluvad näiteks: fosfororgaanilised ühendid, tinaorgaanilised ühendid, elavhõbe ja selle ühendid, kaadmium ja selle ühendid, püsivad mineraalõlid ja naftapäritoluga süsivesinikud jt. Ohtlike ainete ja ainerühmade nimistusse 2 kuuluvad näiteks mitmed metallid, taimekaitsevahendid, biotsiidid jt ained.

Veekeskkonnale ohtlike ainete ja ainerühmade nimistud 1 ja 2 ning prioriteetsete ainete, prioriteetsete ohtlike ainete ja nende ainete rühmade nimekirjad on toodud ülalnimetatud määruses, samuti leiab need Põllumajandusministeeriumi kodulehelt www.agri.ee/nouetele-vastavus.

- **KM 2 NÕUE 2: Naftasaaduste hoidmisehitised peavad vastama veeseaduse § 26 lg 3, 4 p 2 nõuetele.**

(Veeseadus § 26, lg 3, 4 p 2)

Naftasaaduste hoidmisehitiste veekaitsenõuded on vastu võetud Vabariigi Valitsuse 16. mai 2001. a määrusega nr 172 „Naftasaaduste hoidmisehitiste veekaitsenõuded“.

Hoidmisehitis on:

- 1) naftasaaduste mahuti, mille maht on **üle 3 m³**;
- 2) **üle 3 m³** mahuga naftasaaduste mahuti koos torustike ja seadmetega;
- 3) **üle 3 m³** mahuga naftasaaduste mahuti koos torustike ja seadmetega ning laadimis- või tankimisplatsiga.

Konkreetsed nõuded hoidmisehitistele sõltuvad selle mahust. Naftasaaduste hoidmisehitiste olemasolul tuleb kindlasti tutvuda nõuete detailidega, mis on toodud ülaltoodud määruses.

Reoveesette kasutamine (reoveesettedirektiiv KM 3)

Järgnevad kolm nõuet on rakendatud reoveesettedirektiivi (KM 3) alusel ja sätestatud veeseaduses ning keskkonnaministri määruses.

Kui kasutate või planeerite kasutada reoveesetet, tuleb kindlasti tutvuda keskkonnaministri 30. detsembri 2002. aasta määrusega nr 78 „Reoveesette põllumajanduses, haljastuses ja rekultiveerimisel kasutamise nõuded“.

- **KM 3 NÕUE 1: Vastavalt veeseaduse § 26¹ lg 2 nõuetele kasutatakse põllumajanduses ainult töödeldud reoveesetet. Põllumajanduses, haljastuses ja rekultiveerimisel reoveesette kasutamise nõuded kehtestab keskkonnaminister määrusega.**

(Veeseadus § 26¹ lg 2 ja keskkonnaministri 30. detsembri 2002. a määrus nr 78)

Sete on **töödeldud**, kui selles sisalduv orgaaniline aine on pinna- ja põhjaveele, mullale, taimedele, loomade ja inimese tervisele ohutuks muudetud kas:

- 1) aeroobse või anaeroobse stabiliseerimise, sealhulgas kompostimisega;
- 2) keemilise või termilise töötlemisega;
- 3) settes sisalduva orgaanilise aine mineraliseerimisega.

Sete on **töötlemata**, kui settes on vaid vähendatud veesisaldust või settele on lisatud tugimaterjale, kuid setet ja tugimaterjali ei ole regulaarselt segatud ning tugimaterjali ja sette segu temperatuur ei ole tõusnud üle 60 °C ja säilinud sel temperatuuril vähemalt kuus päeva.

Sette **kompostimine** on sette aeroobne lagundamine mikro- ja makroorganismide abil, milleks lisatakse settele puukoort, saepuru, põhku, turvast või mõnda muud tugimaterjali ja segatakse settega. Kompostimisel peab kompostitava materjali temperatuur olema **vähemalt kuus päeva üle 60 °C**.

- **KM 3 NÕUE 2: Maal, kuhu on laotatud setet, ei tohi aasta jooksul pärast laotamist kasvatada köögivilja või marju, maitse- ja ravimtaimi toiduks või söödaks ning kahe kuu jooksul pärast laotamist karjatada loomi või varuda loomasööta.**

(Keskkonnaministri 30. detsembri 2002. a määrus nr 78 § 12 lg 2)

- **KM 3 NÕUE 3: Reoveesette kasutajal on selle kasutamiseks andja poolt väljastatud dokumendid sette töötlusviisi ja selle analüüsiandmete kohta ning sette kasutamise üle peetakse arvestust.**

(Keskkonnaministri 30. detsembri 2002. a määrus nr 78 § 13)

Reoveesette kasutamisel peab olema **andja poolt väljastatud** dokument, kuhu on märgitud sette **töötlusviis** ning **analüüsiandmed**.

Sette **kasutaja** on kohustatud:

- 1) pidama sette kasutamise kohta päevikut või kandma andmed põlluraamatusse;
- 2) esitama sette kasutamiseks andjale kirjalikult oma nime, elu- või tegevuskoha aadressi, isikukoodi või äriregistri koodi ja andmed sette kasutamise kohta;
- 3) säilitama sette kasutamise kohta peetud päevikut kümme aastat.

Päevikusse või põlluraamatusse peab sette kasutaja hiljemalt **kolme päeva** jooksul arvates sette kasutamisest kandma järgmised andmed: sette kasutamise aeg; sette kasutamise koht; kasutatud sette kogus maa-ala hektari kohta; sette analüüsiandmed; mulla analüüsiandmed sette kasutamise kohas.

Nitraadireostuse vältimine nitraaditundlikul alal (nitraadidirektiiv KM 4)

Järgnevad seitse nõuet on rakendatud nitraadidirektiivi (KM 4) alusel ja sätestatud veeseaduses ning selle alamaktides.

Järgnevaid nõudeid kontrollitakse nõuetele vastavuse raames vaid nitraaditundlikul alal. Enamus nendest nõuetest kehtivad veeseaduse kohaselt aga terves Eestis. Kui KKI teostab oma tavakontrolli või nõuetele vastavuse kontrolli väljaspool nitraaditundlikku alaja leitakse rikkumine, võib KKI alustada oma menetlustoiminguid ja määrata karistuse. Kõik PKT taotlejad (keskkonnasõbraliku majandamise, mahepõllumajandusliku tootmise, poolloodusliku koosluse hooldamise, kohalikku sorti taimede kasvatamise, ohustatud tõugu looma pidamise toetus) peavad alates 2009. aastast täitma ka VTK nõudeid kogu majandusüksuses. Enamus väetiste VTK nõudeid on samad, mis kohustuslikud majandamisnõuded nitraaditundlikul alal, vt detaile Põllumajandusministeeriumi ja PRIA kodulehtedelt (<http://www.agri.ee/nouetele-vastavus>; http://www.pria.ee/et/toetused/valdkond/teadmiseks/nouetele_vastavus). Seega kontrollitakse kattuvaid nõudeid PKT taotlejate puhul ka VTK raames.

Nitraaditundlik ala on määratud Vabariigi Valitsuse 21. jaanuari 2003. a määrusega nr 17 „Pandivere ja Adavere-Põltsamaa nitraaditundliku ala kaitse-eeskiri”.

Nitraaditundliku ala piiride täpsema paiknemise, maapinna kallete, karstilehtrite ja allikate paiknemise kohta saab täpsemat infot Maa-ameti nitraaditundliku ala kaardirakendusest <http://xgis.maaamet.ee/xGIS/XGIS>, samuti kohalikust Keskkonnaametist.

- **KM 4 NÕUE 1: Orgaanilisi ja mineraalväetisi ei tohi laotada 1. detsembrist kuni 31. märtsini ja muul ajal, kui maapind on kaetud lumega, külmunud või perioodiliselt üleujutatud, või veega küllastunud maale.**

(Veeseadus § 26¹ lg 4²)

Maapind loetakse lumega kaetuks, kui see on rohkem kui 10 cm lumega kaetud kauem kui 24 tundi. Külmunud maaks loetakse maad, mis on külmunud rohkem kui 5 cm sügavuselt kauem kui 24 tundi.

- **KM 4 NÕUE 2: Väetise laotamine pinnale on keelatud haritaval maal, mille maapinna kalle on üle 10%. Kui maapinna kalle on 5–10%, on pinnale väetise laotamine keelatud 1. novembrist kuni 15. aprillini.**

(Veeseadus § 26¹ lg 4¹)

Haritav maa on veeseaduse mõistes kogu põllumajandusmaa, v.a looduslikud rohumaad.

Maapinna kallete kohta saab nitraaditundlikul alal infot Maa-ameti nitraaditundliku ala kaardirakendusest <http://xgis.maaamet.ee/xGIS/XGIS>. Samuti leiab üle 10% kaldega alad PRIA põllumassiivide veebikaardilt https://kls.eesti.ee/pria_avalik_kkaart.

- **KM 4 NÕUE 3: Allikate ja karstilehtrite ümbruses on 10 m ulatuses veepiirist või karstilehtrite servast keelatud väetiste ja taimekaitsevahendite kasutamine ning vee kvaliteeti ohustav muu tegevus.**

(Veeseadus § 26¹ lg 5)

Karstilehtrite ja allikate paiknemise kohta saab täpsemat infot Maa-ameti nitraaditundliku ala kaardirakendusest <http://xgis.maaamet.ee/xGIS/XGIS>, samuti kohalikust Keskkonnaametist.

Karst – nähtused ja protsessid, mis kaasnevad kivimite lahustamisega pinna- ja põhjavee poolt. Karstumi-sega kaasneb paljude spetsiifiliste nähtuste (hüdrograafiline võrk ja veerežiim, teatud mullaliikide levik, teatud taimeliikide ja koosluste levik) kõrval ka mitmesuguste pinnavormide teke.

Karstilehter – vees lahustuvate kivimite pinna sisse tekkinud korrapärane, koonusjas, liua- või vannitaoline süvend. Suuremaid, kuni mitmekümne meetri laiusi lehtri-, lohu- või liuakujulisi karstivorme, mis neelavad pinnavett, nimetatakse Eestis kurisudeks.

- **KM 4 NÕUE 4:** Põllumajandusloomade pidamisel peab sõnnikuhoidla või sõnniku- ja virtsahoidla mahutama vähemalt nende 8 kuu sõnniku ja virtsa. Kui sügavallapanuga laut ei mahuta kaheksa kuu sõnnikukogust, peab laudal olema ülejääva koguse mahutav sõnnikuhoidla. Sõnnikuga kokku-puutuvad konstruktsioonid peavad vastama sõnnikuhoidlatele esitatavatele nõuetele. Kui loomapi-daja suunab sõnniku hoidmisele või töötlemisele oma ettevõtte teise hoidlasse või töötlemiskohta või lepingu alusel teise isiku hoidlasse või töötlemiskohta, peab loomakasvatushoone kasutamisel olema tagatud lekkekindla hoidla olemasolu, mis mahutab vähemalt ühe kuu sõnnikukoguse.

(Veeseadus § 26² lg 2, 3 ja 3')

Nõude detailid on toodud Vabariigi Valitsuse 28. augusti 2001. a määruses nr 288 „Veekaitseenõuded väetise- ja sõnniku-hoidlatele ning siloladustamiskohtadele ja sõnniku, silomahla ja muude väetiste kasutamise ja hoidmise nõuded“.

- **KM 4 NÕUE 5: Põllumajandustootja peab hoidma loomapidamishoonetes tekkivat sõnnikut sõnnikuhoiulates ja/või aunades, sõnnikuaun paikneb veeobjektide suhtes nõutud kaugusel ning aunades hoidmise tingimustest peetakse kinni.**

(Veeseadus § 26² lg 5, § 26³ lg 6; § 29 lg 1–4; Vabariigi Valitsuse määrus nr 17 § 6 lg 1–2 ja Vabariigi Valitsuse 28. augusti 2001. a määrus nr 288 § 6 lg 1–3)

Nõude detailid on toodud ülalviidatud õigusaktides, Põllumajandusministeeriumi kodulehel <http://www.agri.ee/nouetele-vastavus> (nitraadireostuse vältimine nitraaditundlikul alal).

- **KM 4 NÕUE 6: Nitraaditundlikul alal on sõnniku- ja mineraalväetisega kokku lubatud anda haritava maa ühe hektari kohta keskmisena kuni 170 kg lämmastikku aastas. Mineraallämmastiku kogused, mis on suuremad kui 100 kg hektarile, tuleb anda jaotatult. Nitraaditundlikul alal tohib lubatud lämmastiku üldkogusest anda mineraalväetistega haritava maa ühe hektari kohta keskmisena mitte üle 140 kg aastas.**

(Veeseadus § 26³ lg 3–6)

- **KM 4 NÕUE 7: Mineraalväetise hoidla peab olema ehitatud nii, et väetis ei satuks keskkonda.**

(Veeseadus § 26, Vabariigi Valitsuse 28. augusti 2001. a määrus nr 288 § 2 ja 3)

Tahke mineraalväetise hoidla väetisega kokkupuutuvad konstruktsioonid peavad olema lekkekindlad ning see peab olema ehitatud nii, et väetis ei satuks sademete või tuule mõjul keskkonda. Väljaspool tahke mineraalväetise hoidlat tohib tahket mineraalväetist hoida niiskuskindlates kottides pakendatuna või puistena veekindlal alusel ja kaetuna mahus, mis ei ületa ühe vegetatsiooniperioodi kasutuskogust.

Tahke mineraalväetise hoidla valdaja peab kasutama tavalisi abinõusid kõrvaliste isikute ning loomade hoidlasse sattumise vältimiseks. Tavalisteks abinõudeks loetakse suletud ja lukustatud uksi ning hoidlahoone seisukorda, mis ei võimalda inimestel pääseda hoidlasse abivahendeid kasutamata.

Lenduvate vedelate mineraalväetiste hoidla peab olema õhukindlalt suletav ja valmistatud rõhkutaluvatest ning vedela mineraalväetise suhtes vastupidavast materjalist.

Nõude detailid on toodud Vabariigi Valitsuse 28. augusti 2001. aasta määruses nr 288 „Veekaitsenõuded väetise- ja sõnnikuhoiulatele ning siloladustamiskohtadele ja sõnniku, silomahla ja muude väetiste kasutamise ja hoidmise nõuded“.

Loomade identifitseerimine ja registreerimine (loomade identifitseerimise ja registreerimise direktiiv; määrused KM 6–8)

Järgnevad 8 nõuet on rakendatud sigade identifitseerimise ja registreerimise direktiivi ning veiste, lammaste ja kitsede identifitseerimist ja registreerimist puudutavate määruste alusel ning sätestatud põllumajandusministri määrustega.

Veterinaar- ja Toiduamet (VTA) on neid nõudeid iga-aastaselt loomapidajate juures kontrollinud juba ka varasematel aastatel, kuid alates 2009. aastast on need nõuded osaks nõuetele vastavusest.

KM 6–8 nõuete 2, 3 ja 8 kontroll toimub administratiivselt, see tähendab, et loomadega seotud sündmusest teatamise info on otse PRIA registrist kättesaadav ja seetõttu rikkumiste olemasolul neid ka arvestatakse. 2009. ja 2010. aasta nõuetele vastavuse kontrolli tulemuste põhjal on kõige rohkem rikkumisi leitud just loomade identifitseerimise ja registreerimise osas.

Seepärast on eriti oluline järgida kõiki alltoodud nõutud tähtaegu.

- **KM 6–8 NÕUE 1: Loomapidaja peab PRIAs registreerima veiste, lammaste, kitsede ja sigade pidamiseks kasutatavad loomakasvatushooned ja -rajatised ning loomade pidamiseks piiritletud alad. Tegevusvaldkonna või registriandmete muutumisel, loomapidamise lõpetamisel, peab loomapidaja esitama sellekohased andmed kirjalikult PRIAle seitsme tööpäeva jooksul muudatustest arvates.**

(Põllumajandusministri määrus nr 88 § 1, § 3 lg 10)

Loomade pidamiseks piiritletud ala puhul peavad olema registreeritud kõik alad, kus loomad püsivalt viibivad. Ka näiteks juhul, kui loomad viiakse suveks ranna- või puiskarjamaale, tuleb see ala registreerida. Selle väljaselgitamiseks, kas see ala tuleb eraldi alana registreerida, peab pöörduma VTAsse.

Loomade pidamiseks piiritletud ala tuleb registreerida enne, kui loomad sinna viiakse.

Tegevusvaldkonna muutuseks loetakse ka tootmissuuna muutust, st piimatootmiselt lihatootmisele üleminek tuleb samuti PRIAle teatada.

Nõuet kontrollib kohapeal VTA.

Täiendava info ja ehitise või ala registreerimise taotluse vormi leiab PRIA kodulehelt http://www.pria.ee/et/Registrid/Loomade_register/Taotlusvormid.

- **KM 6–8 NÕUE 2: Veis peab olema identifitseeritav nõuetele vastavate kõrvamärkidega, mis kinnitatakse veise kummassegi kõrva 20 päeva jooksul alates looma sündimise päevast või enne nimeetatud tähtaja möödumist looma ühest karjast teise või tapamajja viimise korral.**

(Põllumajandusministri määrus nr 128 § 3 lg 4, § 6, § 7 lg 1, § 9)

Veise kõrvamärk on plastikust ja kollast värvi. Kõrvamärgi mõlemale poolele on trükitud vähemalt Jõudluskontrolli Keskuse logo, Eesti ISO-koodi tähis «EE» ja kümnekohaline veise registrinumber. Identse registrinumbriga kõrvamärgid kinnitatakse veise mõlemasse kõrva. Enne 1.10.2000 märgistatud veise kõrvamärgil võib olla Eesti ISO-koodi tähis "EST". Euroopa Liidu liikmesriigist Eestisse toimetatud veisel säilitatakse päritoluriigi märgistus. Ühendusevälisest riigist imporditud veise märgistab loomapidaja 14 päeva jooksul alates importimise päevast.

Nõuet kontrollib administratiivselt PRIA ja kohapeal VTA. Rikkumist ei arvestata, kui loomal puudub üks kõrvamärk, kuid loomapidaja on tellinud uued märgid ja loom on identifitseeritav loomapidaja poolt peetava arvestuse, veisepassi ja PRIA loomade registriandmete põhjal.

- **KM 6–8 NÕUE 3: Lammas ja kits peavad olema identifitseeritavad nõuetele vastavalt ja märgistatakse kuue kuu jooksul alates looma sündimise päevast või enne nimetatud tähtaja möödumist looma ühest karjast teise või tapamajja viimise korral.**

(Põllumajandusministri määrus nr 128 § 3 lg 2, § 4, § 7 lg 1, § 9)

Kitse kõrvamärk koosneb kahest pooldest, on plastikust ja punast värvi. Sellele on trükitud vähemalt Eesti ISO-koodi tähis «EE» ning kümnekohaline kitse registrinumber. Lamba kõrvamärk koosneb kahest pooldest, on plastikust ja kollast värvi. Sellele on trükitud vähemalt Eesti ISO-koodi tähis «EE» ning kümnekohaline lamba registrinumber. 9 juulil 2005 või varem sündinud kitsed ja lambad märgistatakse ühe kõrvamärgiga. Pärast 9. juulit 2005 sündinud lambad ja kitsed märgistatakse kõrvamärgi ja teise identifitseerimise vahendiga, milleks võivad olla: kõrvamärk, sörgatsitähis, tätoveering või elektrooniline märgistus. Ühendusevälisest riigist imporditud lamba ja kitse märgistab loomapidaja 14 päeva jooksul alates importimise päevast.

Nõuet kontrollib administratiivselt PRIA ja kohapeal VTA. Rikkumist ei arvestata, kui loomal puudub üks kõrvamärk, kuid loomapidaja on tellinud uued märgid ja loom on identifitseeritav loomapidaja poolt peetava arvestuse ja PRIA loomade registriandmete põhjal.

- **KM 6–8 NÕUE 4: Siga peab olema märgistatud nõuetele vastavalt, kui on liikunud välja loomakasvatushoonest või -rajatisest või loomade pidamiseks piiritletud alalt, kus siga sündis.**

(Põllumajandusministri määrus nr 128 § 3 lg 3, § 5, § 9)

Nõuet kontrollib kohapeal VTA. Kontrollitakse karjas olevate sigade päritolu ja vastavalt sellele sigade märgistust. Kui siga on loomakasvatushoonest või -rajatisest või loomade pidamiseks piiritletud alalt, kus ta sündis, viidud uude karja, peab ta olema märgistatud tätoveeringuga või plastikust kõrvamärgiga, mis võimaldab kindlaks teha selle ehitise registreerimise numbril, kus siga sündis. Kõrvamärk kinnitatakse sea vasakusse kõrva.

- **KM 6–8 NÕUE 5: Veise, lamba, kitse, sea kõrvamärgi kadumise või loetamatuks muutumise korral peab loomapidaja täitma nõutud vormi ja esitama selle PRIA-le kahe päeva jooksul arvates kõrvamärgi kadumisest või loetamatuks muutumisest ja kinnitama põllumajandusloomale uue kõrvamärgi seitsme päeva jooksul arvates selle Jõudluskontrolli Keskusest väljastamisest.**

(Põllumajandusministri määrus nr 128 § 10 lg 2, 4)

Nõuet kontrollib kohapeal VTA. Täiendava info ja nõutud vormi leiab PRIA kodulehelt http://www.pria.ee/et/Registrid/Loomade_register/Taotlusvormid.

- **KM 6–8 NÕUE 6: Loomapidaja omab karjas oleval veisel täidetud veisepassi, selle kadumise, loetamatuks muutumise või selles vigade avastamise korral esitab loomapidaja taotluse uue veisepassi saamiseks PRIA-le seitsme päeva jooksul asjakohase sündmuse toimumisest arvates.**

(Põllumajandusministri määrus nr 128 § 7 lg 3, 5)

Nõuet kontrollib kohapeal VTA. Nõude kontrollimisel vaadatakse veisepassi ning põllumajandusloomade registri andmete alusel, kas põllumajandustootja on kandnud kohe veise karja toomisel veisepassi oma nime, elu- või asukoha, aadressi ja veise karjatoomise kuupäeva ning selle ehitise registreerimise numbril, kus veist peetakse, ning kinnitanud need andmed allkirjaga.

Täiendava info leiab PRIA kodulehelt http://www.pria.ee/et/Registrid/Loomade_register/Veisepass.

- **KM 6–8 NÕUE 7: Loomapidaja peab nõuetekohast arvestust tema poolt peetavate veiste, lammaste, kitsede ja sigade üle ning säilitab arvestusdokumendid kolme aasta jooksul alates põllumajandusloomade karjast väljaliikumise, hukkamise, kadumise ja tapmise päevast.**

(Põllumajandusministri määrus nr 128 § 12)

Loomapidaja poolt peetavate/temale kuuluvate veiste, lammaste ja kitsede arvestus peab sisaldama iga looma kohta järgmisi andmeid:

- 1) registrinumber;
- 2) sünnikuupäev, sugu, tõug/karvkatte värvus. Eraldi tuleb märkida veistel, kui järglast ei olnud võimalik märgistada (surnultsünd). Lammastel ja kitsedel tuleb lisaks märkida identifitseerimise kuupäev, viimase loendamise tulemus, kuupäev ja genotüüp, kui see on teada;
- 3) surma või tapmise kuupäev, tapale saadetavate põllumajandusloomade toiduahela alane teatis;
- 4) põllumajandusettevõttesse saabumise kuupäev, lähtekoha ehitise registreerimise number, loomapidaja nimi ja aadress;
- 5) põllumajandusettevõttest lahkumise kuupäev ja sihtkoha ehitise registreerimise number, loomapidaja nimi ja aadress.

Sigade kohta peab arvestus sisaldama järgmisi andmeid:

- 1) sea karja toomise ja karjast välja liikumise kuupäev;
- 2) sigade arv karjas ning nende ehitiste registreerimise numbrid, kus sead sündisid ja kust sead on pärit või kuhu sead liikusid;
- 3) sigade võõrandamise korral ostja nimi, aadress ja isiku- või registrikood.

Nõuet kontrollib kohapeal VTA.

Täiendava info leiab PRIA kodulehelt http://www.pria.ee/et/Registrid/Loomade_register.

- **KM 6–8 NÕUE 8: Loomapidaja edastab PRIAle nõutud vormis andmed oma veiste, lammaste ja kitsede märgistamise, liikumise, hukkumise, kadumise, tapmise (oma tarbeks lihaks, lihaks tapamajas, hädatapp, kontrolltapmine), Eestist väljaviimise või Eestisse sissetoomise kohta EL liikmesriigist või ühendusevälisest riigist 7 päeva jooksul alates eelpool loetletud sündmuse toimumisest.**

(Põllumajandusministri määrus nr 128 § 7 lg 1, Põllumajandusministri määrus nr 184 § 14 lg 1)

Nõuet kontrollib administratiivselt PRIA.

Täiendava info ja nõutud vormi leiab PRIA kodulehelt http://www.pria.ee/et/Registrid/Loomade_register/Taotlusvormid.

Järgnevad nõuded lisandusid nõuetele vastavuse süsteemi 2011. aastal. Taimekaitsevahendite kasutamise seotud nõudeid kontrollib Põllumajandusamet (PMA), toidu- ja söödaohutuse ning loomatervise alaseid nõudeid Veterinaar- ja Toiduamet (VTA).

Taimekaitsevahendite kasutamine (taimekaitsevahendite turule viimise direktiiv KM 9)

Järgnevad 2 nõuet on rakendatud taimekaitsevahendite turule viimise direktiivi alusel ja sätestatud taimekaitse-seaduses.

- **KM 9 NÕUE 1: Kasutada tohib ainult Eestis turule lubatud taimekaitsevahendeid.**

(Taimekaitseadus § 62 lg 2)

Eestis turule lubatud taimekaitsevahendite nimekiri on avaldatud Põllumajandusameti koduleheküljel <http://www.pma.agri.ee/index.php?id=104&sub=132&sub2=242>.

- **KM 9 NÕUE 2: Taimekaitsevahendit tohib kasutada ainult märgistusel nimetatud tingimustel, otstarbel, viisil ja kulunormide piires.**

(Taimekaitseadus § 78 lg 1)

Taimekaitsevahendi kasutaja peab jälgima, et vahendit kasutataks ainult nendel kultuuridel, mis on vahendi märgistusel loetletud. Kõikide taimekaitsevahendite kasutamine peab olema kantud põlluraamatusse, sõltumata sellest, kas need on ostetud vabamüügist või taimekaitsetunnistuse alusel. Taimekaitsevahendi märgistusel näidatud kulunorme võib kasutamisel vähendada, kuid ei või mingil juhul ületada. Taimekaitsevahendite kasutamisel tuleb kinni pidada märgistusel nimetatud kasutuspiirangutest (puhvertsoon, taimekaitsevahendi järjestikustel aastatel samal põllul kasutamise keeld). Kasutuspiirangud on toodud taimekaitsevahendi märgistusel. Kui taimekaitsevahendile ei ole kehtestatud puhvertsooni nõuet, lähtutakse veekogude (kraavid, jõed, järved) läheduses pritsimisel veeseadusega kehtestatud veekaitsevööndi ulatuse nõudest (maaparandussüsteemide eesvooludel valgalaga alla 10 km² – 1 m; teistel järvedel, veehoidlatel, jõgedel, ojadel, allikatel, peakraavidel ja kanalitel ning maaparandussüsteemide eesvooludel 10 m ja Läänemerel, Peipsi, Lämmi- ja Pihkva järvel ning Võrtsjärvel 20 m).

Hormoonide kasutamine loomakasvatuses (hormonaalse või türostaatilise toimega ainete ja beetaagonistide kasutamise keelamise direktiiv KM 10)

Järgnevad 2 nõuet on rakendatud hormonaalse või türostaatilise toimega ainete ja beetaagonistide kasutamise keelamise direktiivi alusel ning on sätestatud toiduseaduses ja põllumajandusministri määrustes.

- **KM 10 NÕUE 1: Turustada ei tohi inimtoiduks loomi ja neilt pärit loomseid saadusi, kellele on manustatud keelatud aineid ning ravimeid või kui loomaarsti poolt määratud ravimi keeluaeg ei ole möödas.**

(Põllumajandusministri määrus nr 5 § 1, Toiduseadus § 22 lg 4)

Nõue puudutab nii toidu kui ka loomatervishoiu valdkonda.

Loomset toitu on keelatud kasutada, kui loomale on manustatud ravimit, ravimitaolist või hormonaalse toimega ainet ja kui nende kasutamise järgne keeluaeg ei ole möödunud. Põllumajandusloomadele on keelatud manustada järgmisi biostimulaatoreid, hormoonpreparaate ja muid aineid mis tahes viisil:

- 1) nõukogu määruse (EMÜ) nr 37/2010 lisas nimetatud farmakoloogilised toimeained (*Aristolochia spp.* ja sellest valmistatud preparaadid, klooramfenikool, kloroform, kloorpromasiin, kolhitsiin, dapsoon, dimetridasool, metronidasool, nitrofuraanid (sh furasolidoon), ronidasool);
- 2) androgeense, gestageense või östrogeense toimega ained, sealhulgas 17 β -östradiool ja selle estri-laadsed derivaadid;
- 3) stilbeenid ja stilbeeni derivaadid ning nende soolad ja estrid;
- 4) türeostaatikumid;
- 5) veiste somatotropiinid;
- 6) β -agonistid.

- **KM 10 NÕUE 2 : Loomapidaja peab arvestust põllumajandusloomale manustatud ravimite ja ravim-söötade kohta.**

(Põllumajandusministri määrus nr 21 § 15)

Arvestuses kajastatakse:

- 1) looma või loomarühma identifitseerimise andmed;
- 2) kasutatud ravimi või ravimsööda nimetus ja manustatud kogus;
- 3) andmed ravimi väljastanud veterinaararsti või apteegi kohta;
- 4) ravimi manustamise kuupäev ja andmed manustaja kohta;
- 5) veterinaararsti etteantud manustamisviisi ja raviskeemi;
- 6) määratud keeluaeg.

Andmed võib kanda selleks otstarbeks mõeldud vihikusse, raamatusse või tervisekaardile või salvestada elektrooniliselt. Veterinaararstilt saadud kirjalike selgituste ja retseptide kogumine kausta on arvestuseks piisav, kui lisatakse dokumentidele ülalmainitud andmed või peetakse nende kohta eraldi arvestust.

Toidu- ja söödaohutus (toidu- ja söödaohutuse määrused KM 11)

Järgnevad 13 nõuet on rakendatud toidu- ja söödaohutuse määruste alusel ning sätestatud toiduseaduses, söödaseaduses ja põllumajandusministri määrustes.

Toidu- ja söödaohutuse nõuetele peavad tähelepanu pöörama eelkõige esmatootjad ja söödatootjad.

Toit – töödeldud, osaliselt töödeldud või töötlemata aine või toode, mis on mõeldud inimestele tarvitamiseks või mille puhul eeldatakse, et seda tarvitavad inimesed. Toidu alla kuuluvad ka joogid ja vesi.

Sööt – töödeldud, osaliselt töödeldud või töötlemata aine või toode, kaasa arvatud lisained, mis on mõeldud loomade söötmiseks.

Esmatootmine – esmatoodete tootmine, pidamine või kasvatamine, kaasa arvatud saagikoristus, lüpsmine ja põllumajandusloomade kasvatamine enne tapmist.

Esmatootmine on mõiste, millega kirjeldatakse põllumajandusettevõttes või sellega sarnasel tasandil tehtavaid toiminguid. See hõlmab muu hulgas taimsete saaduste nagu teravilja, puuviljade, köögiviljade ja maitsetaimede kasvatamist ning nende vedu, ladustamist ja käitlemist (ilma nende esialgset kuju ja omadusi muutmata) ning edasist vedu ettevõttesse; toiduloomade kasvatamist ning sellega seotud toiminguid, lüpsmist ja piima hoiustamist, munade tootmist ja korjamist tootja valdustes (välja arvatud munade pakkimine).

Söötade valdkonna nõuded on nõuetele vastavuse süsteemi raames mõeldud käitlejatele, kes toodavad sööta oma loomadele või söödavad ostusöödaga loomi, keda peetakse toidu tootmise eesmärgil. Nõuded ei kehti isikutele, kes tarbivad loomsed saadused ära oma perega.

Toidu valdkonna nõuded hõlmavad taimsete ja loomsete esmatoodete tootmist ja sellega seonduvaid tegevusi.

Taimsete esmatoodete tootmine on nt teravilja, puuvilja, köögivilja ja maitsetaimede kasvatamine.

Loomsete esmatoodete tootmine on nt:

- munade tootmine ja kogumine tootja juures ning munade müümine tunnustatud munapakenduskeskusele, munatoodete tootmise ettevõttele või kohalikul turul v.a väikeses koguses st alla 50 linnuga farmist pärinevate munade turustamine;
- mesindusega seonduvad tegevused, mida teostatakse mesiniku enda juures, nagu mee kogumine, vurrimine, pakendamine ja turule viimine, v.a väikeses koguses st 15 tarust pärineva mee turustamine;
- lüpsiloomade lüpsmine ja piima hoiustamine põllumajandusettevõttes v.a piimafarmist kohapealt otse tarbijale turustamiseks mõeldud toorpiima väikeses koguses turustamine, st lehma toorpiim kuni 100 kg päevas või kuni 700 kg nädalas, kitse toorpiim kuni 20 kg päevas, ute toorpiim kuni 10 kg päevas.

Toidu- ja sööda valdkonna kohta leiab lisainfot ja juhendmaterjale VTA kodulehelt <http://www.vet.agri.ee/?op=body&id=680> ja <http://www.vet.agri.ee/?op=body&id=398>.

- **KM 11 NÕUE 1: Turuleviidav toit peab olema ohutu inimese tervisele ning vastama õigusaktides sätestatud nõuetele.**

(EPN määrus (EÜ) nr 178/2002 art 14; Toiduseadus § 12 lg 1)

▪ **KM 11 NÕUE 2: Sööt peab olema ohutu inimese ja looma tervisele.**

(EPN määrus (EÜ) nr 178/2002 art 15; Söödaseadus § 4 lg 2)

Sööt on ohtlik, kui sellel on kahjulik mõju inimese või looma tervisele või kui looma söötmisel sellise söödaga pole loomadelt saadavad saadused inimestele ohutud.

▪ **KM 11 NÕUE 3: Esmatoodete tootmisega tegelevad toidukäitlejad peavad tagama suurimas võimalikus ulatuses esmatoodete kaitse saastumise eest, võttes arvesse esmatoodete mis tahes järgnevat töötlemist.**

(EPN määrus (EÜ) nr 852/2004 art 4 lõige 1 ning I lisa A osa II jaotise punkti 4 alapunktid g, h ja j, punkti 5 alapunktid f ja h)

Esmatootjad, kes tegelevad loomsete- ja/või taimsete saadustega, peavad rakendama järgmisi hügieeninõudeid:

- hoidma ja käitlema jäätmeid ning ohtlikke aineid sellisel viisil, mis välistab esmatoote saastumise;
- kasutama taimekaitsevahendeid ja biotsiide vastavalt kehtivatele õigusaktidele;
- vältima toiduga inimesele edasikanduvate nakkushaiguste sissetoomist ja levikut; võtma tarvitusele ettevaatusabinõud uute loomade sissetoomisel ning teavitama järelvalveasutust võimalikest haiguspuhangutest;
- kasutama söödalisandeid ja veterinaaravimeid vastavalt kehtivatele õigusaktidele.

▪ **KM 11 NÕUE 4: Esmatoodete tootmisega tegelevad toidukäitlejad peavad pidama arvestust ja säilitama andmeid asjakohasel viisil ja asjakohase aja jooksul ohtude ohjamiseks võetud meetmete kohta.**

(EPN määrus (EÜ) nr 852/2004: III jaotise punkti 8 alapunktid a, b, d ja e, punkti 9 alapunktid a ja c)

Loomakasvatusega või loomse päritoluga esmatoodete tootmisega tegelevate toidukäitlejate arvestus peab sisaldama andmeid vähemalt järgneva kohta:

- loomadele söödetud sööda liik ja päritolu;
- loomade ravimiseks kasutatud veterinaaravimite või muude menetluste kasutamise ja keeluaegade kuupäevad;
- haiguste esinemine, mis võib vähendada loomse toidu ohutust;
- loomadelt võetud proovide inimese tervise seisukohast olulised tulemused;
- loomade või loomse päritoluga toodete kontrollimise aruanded.

Taimsete toodete tootmisega või vastava saagi kogumisega tegelevate toidukäitlejate arvestus peab sisaldama andmeid vähemalt järgneva kohta:

- taimekaitsevahendite ja biotsiidide kasutamine;
- taimedest võetud proovide inimese tervise seisukohast olulised tulemused.

▪ **KM 11 NÕUE 5: Toorpiim peab olema nõuetekohane ja pärinema kliiniliselt tervelt loomadelt. Lüpsiseadmed ja ruumid, kus piima hoitakse, käsitsetakse või jahutatakse, on paigaldatud ja ehitatud piima saastumisohtu maksimaalselt piiravalt. Lüpsimine sooritatakse hügieeniliselt. Vahetult pärast lüpsi tuleb piim hoida puhtas kohas, mis on projekteeritud ja varustatud saastamist vältivalt.**

(Toiduseadus § 12 lg 1 ja § 21 lg 1; Põllumajandusministri määrus nr 72 § 4; Põllumajandusministri määrus nr 71 § 2 lg 3, 4 ja § 5 lg 3)

Toorpiim peab pärinema kliiniliselt tervelt loomalt, kellele ei ole manustatud ravimeid ega teisi veterinaarpreparaate, mille keeluaeg kestab, ja kellele ei ole manustatud keelatud aineid ega tooteid.

Piima hoidmise ruumid peavad olema kaitstud kahjurite eest, olema piisavalt eraldatud ruumidest, kus hoitakse loomi. Piimaga kokkupuutuvate seadmete pinnad tuleb hoida heas korras. Vahetult pärast lüpsi hoitakse toorpiima tingimustes, mis takistavad piima riknemist ning saastumist. Toorpiim jahutatakse viivitamata temperatuurini mitte üle 8 °C igapäevase turustamise puhul või temperatuurini mitte üle 6 °C, kui turustamine ei toimu iga päev.

- **KM 11 NÕUE 6: Kuni tarbijale müüginii tuleb mune hoida puhtalt, kuivalt, lõhnabalt, löökide eest efektiivselt kaitstult ja otsese päikese eest varjus.**

(EPN määrus (EÜ) nr 853/2004 III lisa X jao I peatüki punkt 1)

- **KM 11 NÕUE 7: Sööta tuleb käidelda ohutult, puhastel pindadel ja puhaste seadmetega ning hoida eraldi ohtlikest ainetest, et vältida sööda saastumist. Tuleb tagada sööda õige jaotamine.**

(EPN määrus (EÜ) nr 183/2005 I lisa A osa I peatüki punkt 4 e ja III lisa punkt 1 ja 2)

Ohtlikud ained on nt pestitsiidid, biotsiidid, ravimid, väetised, puhastusvahendid jms. Igale loomagrupile tuleb anda neile ettenähtud sööta.

- **KM 11 NÕUE 8: Söödakäitlejad peavad arvet eelkõige järgmise üle: a) taimekaitsevahendite ja biotsiidide kasutamine; b) geneetiliselt muundatud seemnete kasutamine; c) iga sissetulnud sööda allikas ja kogus ning iga väljaläinud sööda sihtkoht ja kogus.**

(EPN määrus (EÜ) nr 183/2005 I lisa A osa II peatüki punkt 2; EÜ nr 178/2002 art 18 lg 2 ja 3)

- **KM 11 NÕUE 9: Hankida ja kasutada tohib üksnes sööta, mis pärineb Euroopa Parlamendi ja Nõukogu määruse (EÜ) nr 183/2005 alusel registreeritud ja/või tunnustatud söödakäitlejatelt.**

(EPN määrus (EÜ) nr 183/2005 art 5 lg 6)

Registreeritud ja/või tunnustatud ettevõtete nimekirja leiab VTA kodulehelt

<http://www.vet.agri.ee/?op=body&id=406>.

Infot registreerimise ja tunnustamise kohta leiab VTA kodulehelt <http://www.vet.agri.ee/?op=body&id=398>.

- **KM 11 NÕUE 10: Käitleja peab tagama turuleviidava või loomadele söödetava toidu ja sööda vastavuse pestitsiidide jääkide piirnormidele Euroopa Parlamendi ja Nõukogu määruse (EÜ) nr 396/2005 artikli 18 kohaselt.**

(EPN määrus (EÜ) nr 396/2005 art 18)

Määruse artikkel 18 sätestab jääkide piirnormid. Piirnormid on seatud nii, et piirnormiga võrdses koguses taimekaitsevahendite jääkide organismi sattumine ei kahjusta tervist. Analüüse teostavad VTA ja PMA järelevalve käigus, tootjad võivad ka ise analüüse tellida. Taimekaitsevahendite jääkide kontrolliprogrammi kohta saab lugeda VTA kodulehelt <http://www.vet.agri.ee/?op=body&id=818>.

- **KM 11 NÕUE 11: Käitleja peab tagama toidu jälgitavuse Euroopa Parlamendi ja Nõukogu määruse (EÜ) nr 178/2002 artikli 18 kohaselt.**

(EPN määrus (EÜ) nr 178/2002 art 18, Toiduseadus § 23)

Säilitada tuleb vähemalt järgmised andmed: toote nimetus ja partii tähistus, turustamise koht, turustamise aeg (kuupäev, vajadusel kellaeg), kogus.

Toidukäitlejad ei pea kindlaks tegema vahetuid tarbijaid, kui viimased on lõpptarbijad.

- **KM 11 NÕUE 12: Toidukäitleja vastutab käideldava toidu ning käitlemise nõuetekohasuse eest ja on kohustatud kasutama kõiki võimalusi selle tagamiseks. Isik on kohustatud abistama järelvalveametnikku õigusaktidega ettenähtud ülesannete täitmisel.**

(EPN määrus (EÜ) nr 178/2002 art 19; Toiduseadus §22 lg 1 ja § 48 lg 4, EPN määrus (EÜ) nr 852/2004 I lisa A osa II jaotise punkt 6)

Kui toidukäitlejal on põhjust arvata, et tema imporditud, toodetud, töödeldud, valmistatud või turustatud toit ei vasta nõuetele, siis algatab ta viivitamata toidu kõrvaldamise turult ning teavitab sellest VTAd. Toidukäitleja teavitab viivitamata VTAd, kui ta arvab, et toit, mille ta on turule viinud, võib kahjustada inimeste tervist. Toidukäitlejad peavad järelvalveasutustega koostööd tegema.

- **KM 11 NÕUE 13: Söödakäitleja põhjendatud kahtluse korral, et sööt ei vasta söödaohutusnõuetele ja võib olla ohtlik inimese või looma tervisele, algatab ta koheselt sööda käitlemisest eemaldamise, teavitab sellest viivitamata Veterinaar- ja Toiduametit (VTA) ning teeb VTAg koostööd.**

(EPN määrus (EÜ) nr 178/2002 art 20; Söödaseadus § 4 lg 7)

Kui söödakäitleja kahtlustab, et tema poolt turustatud (kas enda toodetud või ostetud ja edasi müüdud) või ostetud sööt on ohtlik ja ta sellisest söödast ei teavita VTAd, siis on tegemist rikkumisega. Kui ettevõttes oma toodetud sööt osutub ohtlikuks loomadele, siis selle eemaldamine käitlemisest on käitleja enda kohustus/vastutus ja sellisest söödast VTAd teavitama ei pea.

TSE (transmissiivsed spongiformsed entsefalopaatiad; transmissiivsete spongiformsete entsefalopaatiate vältimise, kontrolli ja likvideerimise määrus KM 12)

Järgnevad 2 nõuet on rakendatud transmissiivsete spongiformsete entsefalopaatiate vältimise, kontrolli ja likvideerimise määruse alusel.

Erinevatel loomadel esinevat valguosakestest põhjustatud haigust nimetatakse üldnimetusega TSE (transmissiivne spongiforme entsefalopaatia) tulenevalt ingliskeelsest nimetusest, mis tähendab nakkav ajukoe käsnjas kahjustus, mille tagajärjel ajukoe rakud hävivad.

„Hullu lehma töbi“ ehk BSE (veiste spongiformne entsefalopaatia) on veiste nakkushaigus, millesse nakatumise korral loom sureb närvikoe kahjustumise tõttu. Lammaste puhul on vastava haiguse nimetus skreipi.

▪ **KM 12 NÕUE 1: Põllumajandusloomadele ei tohi sööta neile keelatud loomset proteiini.**

(EPN määrus (EÜ) nr 999/2001 art 7)

Põllumajandusloomadele on keelatud sööta:

- mäletsejalistelt saadud želatiini;
- hüdrolüüsitud valke (v.a mittemäletsejaliste kehaosadest ja mäletsejaliste toornahkadest saadud);
- töödeldud loomseid valke (liha- ja kondijahu).

Lisaks on mittemäletsejalistele keelatud sööta verejahu.

Lisaks on mäletsejalistele keelatud sööta järgmisi proteiine:

- kalajahu (v.a võõrutamata mäletsejalistele kalajahu sisaldav täispiimaasendaja);
- verejahu;
- veretooteid;
- loomset päritolu dikaltsiumfosfaati ja trikaltsiumfosfaati.

▪ **KM 12 NÕUE 2: TSE esinemise kahtluse või diagnoosimise korral tuleb koheselt teavitada Veterinaar- ja Toiduametit ning järgida TSE tõrje tegevusjuhendit.**

(EPN määrus (EÜ) nr 999/2001 art 11, 12, 13 ja 15)

Loomapidaja on TSE esinemise kahtlusest kohustatud viivitamatult teavitama järelvalveametnikku või piirkonda teenindavat volitatud veterinaararsti. Lisainfot TSE kohta (sh TSEle viitavad kliinilised tunnused ja TSE tõrje tegevusjuhendi) leiab VTA kodulehelt <http://www.vet.agri.ee/?id=40&op=body>.

Loomahaigustest teatamine (loomataudide alased direktiivid KM 13–15)

Järgnev nõue on rakendatud loomataudide alaste direktiivide alusel.

- **KM 13–15 NÕUE 1: Loomataudi kahtluse korral tuleb viivitamatult teavitada piirkonda teenindavat volitatud veterinaararsti või järelvalveametnikku.**

(EN direktiiv (EMÜ) nr 511/1995 art 3; EN direktiiv (EMÜ) nr 119/1992 art 3; EN direktiiv (EMÜ) nr 75/2000 art 3)

Nimetatud loomataudid on:

- suu- ja sõrataud,
- veiste katk,
- väikemäletsejaliste katk,
- sigade vesikulaarhaigus,
- lammaste katarraalne palavik,
- hirvede epizootiline hemorraagia,
- lammaste ja kitsede rõuged,
- vesikulaarne stomatiit,
- sigade aafrika katk,
- nodulaarne dermatiit,
- Rifti oru palavik.

Loomaomanik on kohustatud haiguste esinemisest või selle kahtlusest viivitamatult teavitama piirkonda teenindavat volitatud veterinaararsti või järelvalveametnikku.

Loomatervishoiu kohta leiab lisainfot ja juhendmaterjale Veterinaar- ja Toiduameti kodulehelt <http://www.vet.agri.ee/?op=body&id=26>.

Põllumajandusministeerium

Lai 39/41 15056 Tallinn. Tel 625 6101

pm@agri.ee

www.agri.ee/nouetele-vastavus

Põllumajanduse Registrate- ja Informatsiooni Amet (PRIA)

Narva mnt. 3, 51009 Tartu. Tel 737 1200

pria@pria.ee

http://www.pria.ee/toetused/valdkond/teadmiseks/nouetele_vastavus/

Keskkonnainspeksioon

Kopli 76, 10416 Tallinn. Tel 696 2236

valve@kki.ee

www.kki.ee

Veterinaar- ja Toiduamet

Väike-Paala 3, 11415 Tallinn. Tel 605 1710

vet@vet.agri.ee

www.vet.agri.ee

Põllumajandusamet

Teaduse 2, 75501 Saku, Harjumaa. Tel 671 2602

pma@pma.agri.ee

<http://www.pma.agri.ee>

Keskkonnaamet

Narva mnt 7a, 15172 Tallinn. Tel 627 2193

info@keskkonnaamet.ee

www.keskkonnaamet.ee

Nõuetele vastavuse veebileht

www.pikk.ee/nouetelevastavus